A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2010. június 22.*

A T-255/08. sz. ügyben,

Eugenia Montero Padilla (lakóhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik kezdetben: G. Aguillaume Gandasegui és P. Linde Puelles, később: A. Salerno és M. Di Stefano ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: J. F. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

José María Padilla Requena (lakóhelye: Santa Eulalia [Spanyolország], képviselik: J. F. Gallego Jiménez és J. R. Gil Cantons ügyvédek),

az OHIM második fellebbezési tanácsának (az R 516/2007-2. sz. ügyben), Eugenia Montero Padilla és José María Padilla Requena közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2008. március 1-jén hozott határozatával szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök (előadó), K. Jürimäe és S. Soldevila Fragoso bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. június 16-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2008. október 22-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2008. november 14-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a felperes számára költségmentességet biztosító 2009. július 13-i végzésre,

tekintettel arra, hogy a felek a megszabott határidőn belül nem kérték tárgyalás tartását, így az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy döntött, hogy eljárási szabályzatának 135a. cikke alkalmazásával az ítélet meghozatalára az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2002. szeptember 12-én a beavatkozó, José María Padilla Requena, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a JOSE PADILLA szóvédjegy volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 25. és 41. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályok tekintetében a következő leírással:

– 9. osztály: „Hanglemezek, kompakt- és mágneslemezek; mágnesszalagok, kazetták; videoszalagok”;

– 25. osztály: „Ruhák, cipők, kalapok”;

– 41. osztály: „Nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek, közelebbről zeneírás, zene összeállítása, felvétel, zenei tevékenység”.

4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2003. augusztus 4-i, 64/2003. számában hirdették meg.

5 2003. november 4-én a felperes, Eugenia Montero Padilla, a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a fenti 3. pontban meghatározott áruk és szolgáltatások vonatkozásában bejelentett védjegy lajstromozásával szemben.

6 A felszólalás a következő korábbi jogokon alapult:

– a 2427480. és 2476324. számú JOSE PADILLA spanyol szóvédjegy, amelyeket 2001. szeptember 28-án, illetve 2002. május 16-án jelentettek be a 41., illetve a 9. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában;

– a JOSE PADILLA jó hírnévvel rendelkező védjegy;

– a JOSE PADILLA közismert védjegy;

– a kereskedelemben használt JOSE PADILLA megjelöléshez kapcsolódó jogok.

7 A felszólalás a védjegybejelentésben szereplő összes árura és szolgáltatásra kiterjedt.

8 A felszólalás alátámasztásául hivatkozott okok a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában, 8. cikke (2) bekezdésének c) pontjában, valamint 8. cikkének (4) és (5) bekezdésében (jelenleg a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, 8. cikke (2) bekezdésének c) pontja, valamint 8. cikkének (4) és (5) bekezdése) foglalt okok voltak.

9 2007. február 9-én a felszólalási osztály elutasította a felszólalást azzal az indokkal, hogy a korábbi spanyol védjegyek fennállása, valamint a José Padilla név védjegyként való használata és annak közismertsége nem nyert bizonyítást, és azon jogok, amelyekre a felperes a kereskedelemben használt korábbi megjelölés alapján hivatkozik, nem hozhatók fel a felszólalási eljárásban.

10 2007. április 4-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

11 2008. március 1-jei határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a második fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést. A fellebbezési tanács többek között azt állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította a korábbi nemzeti védjegyek lajstromozását, sem azt, hogy a hivatkozott egyéb korábbi jogokat a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében megszerezte volna.

A felek kérelmei

12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– tagadja meg a bejelentett védjegynek a 9., 25. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében történő lajstromozását.

13 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

14 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet, és tartsa fenn hatályában a megtámadott határozatot;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

15 Keresetének alátámasztására a felperes öt jogalapra hivatkozik, amelyek elsősorban a „megtámadott határozat joghatásaira", másodsorban a 40/94 rendelet 4. cikkének és 7. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjának (jelenleg a 207/2009 rendelet 4. cikke és 7. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja) megsértésére, harmadsorban a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése f) pontjának (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének f) pontja) megsértésére, negyedsorban a 40/94 rendelet 8. cikke (1) és (5) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikkének (1) és (5) bekezdése) megsértésére, és ötödsorban a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése) megsértésére vonatkoznak.

A „megtámadott határozat joghatásaira" vonatkozó első jogalapról

A felek érvei

16 A felperes lényegében azzal érvel, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása lehetővé teszi a beavatkozó számára annak megtiltását, hogy a felperes szellemi tulajdonjogainak felhasználása során a José Padilla nevet használja.

17 A felperes felrója a fellebbezési tanácsnak, hogy nem vette kellőképpen figyelembe, milyen jelentősége van valamely mű szerzője nevének feltüntetésének a szellemi tulajdonjogok gazdasági felhasználásakor. Ezáltal a fellebbezési tanács megsértette a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) 5. cikkét, amely felállítja a szerzői jogra való jogosultság vélelmét. A felperes szerint e rendelkezésből az következik, hogy ahhoz, hogy ő a nagybátyja művén fennálló szellemi tulajdonjogokat megfelelően kiaknázza, szükséges, hogy a José Padilla név az összes hang- vagy képhordozón, valamint reklámokon vagy programfüzeten megjelenjen.

18 Végül a felperes pontosítja, hogy ő nem hivatkozhat a 40/94 rendelet 12. cikkére (jelenleg a 207/2009 rendelet 12. cikke), amely többek között azon harmadik személy védelmét célozza, aki a saját nevét a kereskedelmi forgalomban használja, mivel a nagybátyjának neve José Padilla, nem pedig az övé.

19 Az OHIM azt állítja, hogy a 2004/48 irányelvet a felszólalás benyújtását követően fogadták el, és e jogalap elfogadhatatlan a Törvényszék eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-ának és ugyanezen szabályzat 135. cikke 4. §-ának együttes olvasata alapján, amelynek értelmében a felek beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.

20 A beavatkozó úgy véli, hogy a bejelentett védjegy használata nem összeegyeztethetetlen a José Padilla név felperes általi használatával, feltéve hogy a felperes „világosan azonosítani fogja" az őt megillető szerzői jogok által védett művek szerzőjét.

A Törvényszék álláspontja

21 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék elé a 40/94 rendelet 63. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikkének (2) bekezdése) alapján benyújtott kereset a fellebbezési tanácsok határozatai jogszerűségének vizsgálatára irányulhat. Az említett rendelet keretében e rendelet 74. cikkének (jelenleg a 207/2009 rendelet 76. cikke) alkalmazásával ezt a vizsgálatot a jogvita – a fellebbezési tanács előtt előadott – ténybeli és jogi hátterének alapján kell lefolytatni (lásd a Törvényszék T-57/03. sz., SPAG kontra OHIM – Dann és Backer [HOOLIGAN] ügyben 2005. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-287. o.] 17. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Következésképpen a Törvényszék a kereset tárgyát képező határozatot nem helyezheti hatályon kívül, vagy változtathatja meg olyan ok folytán, amely a határozat kihirdetését követően merült fel (a Bíróság C-416/04. P. sz., Sunrider kontra OHIM ügyben 2006. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-4237. o.] 55. pontja és C-29/05. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-2213. o.] 53. pontja).

22 Emellett az eljárási szabályzat 135. cikkének 4. §-a szerint a felek beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.

23 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a felperes megváltoztatta-e az eljárás tárgyát, azáltal, hogy a Törvényszék előtt hivatkozott először arra, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása lehetővé teszi a beavatkozó számára annak megtiltását, hogy a felperes szellemi tulajdonjogainak felhasználása során a José Padilla nevet használja.

24 E tekintetben rá kell mutatni, hogy noha a fellebbezési tanács előtti eljárásban a felperes felhozott bizonyos, a bejelentett védjegy lajstromozása esetén a beavatkozót megillető kizárólagos jog terjedelmére vonatkozó érveket, ezen érvelésre a felszólalási osztály 2007. február 9-i határozatával szemben benyújtott fellebbezés alátámasztására felhozott, a korábbi védjegy és a megjelölés fennállására vonatkozó jogalap keretében került sor. Ugyanis, ahogyan az a fenti 8. pontban szerepel, a felszólalás alátámasztására felhozott indokok a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában, 8. cikke (2) bekezdésének c) pontjában, valamint 8. cikkének (4) és (5) bekezdésében szereplő indokok voltak.

25 Márpedig a jelen jogalappal a felperes lényegében azt kéri a Törvényszéktől, hogy a 40/94 rendelet 9. cikkére (jelenleg a 207/2009 rendelet 9. cikke) tekintettel vizsgálja felül a megtámadott határozat jogszerűségét.

26 Ennélfogva a 40/94 rendelet és az eljárási szabályzat 21. és 22. pontban hivatkozott rendelkezéseivel összhangban az első jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

27 Ezen túlmenően rá kell mutatni, hogy még ha feltételezzük is, hogy – ahogyan azt a felperes állítja – a 40/94 rendelet 9. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 9. cikke) a bejelentett védjegy lajstromozása esetén lehetővé tenné a beavatkozó számára annak megtiltását, hogy a felperes szellemi tulajdonjogainak felhasználása céljából a José Padilla nevet használja, ez nem érintheti a felperes felszólalását elutasító, megtámadott határozat jogszerűségét.

28 Azon indokok ugyanis, amelyeken a felszólalás alapulhat, és amelyeket a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése) felsorol, viszonylagos kizáró okok, ahogyan az ugyanezen rendelet 8. cikkében szerepel (a Törvényszék T-224/01. sz., Durferrit kontra OHIM – Kolene [NU-TRIDE] ügyben 2003. április 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-1589. o.] 72. pontja). Ezzel szemben a 40/94 rendelet 9. cikke meghatározza a közösségi védjegy által biztosított jogok terjedelmét, ezáltal e védjegy lajstromozásának hatásait, azonban nem érinti a lajstromozás feltételeit. Következésképpen az említett 9. cikk nem része az OHIM által a lajstromozás iránti kérelem vagy a felszólalás vizsgálatakor figyelembe veendő jogi keretnek.

29 A fentiekből következik, hogy még ha az első jogalap nem is volna a jelen esetben elfogadhatatlan, azt akkor is el kellene utasítani, mint hatástalant.

A 40/94 rendelet 4. cikkének és 7. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjának, illetve a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére vonatkozó második, illetve harmadik jogalapról

A felek érvei

30 A felperes azzal érvel, hogy a José Padilla név nem rendelkezik megfelelő megkülönböztető képességgel ahhoz, hogy a fogyasztók meg tudják különböztetni a piacon található, a 9. és a 41. osztályba tartozó árukat és szolgáltatásokat, mivel Spanyolországban gyakori névről van szó. Következésképpen a fellebbezési tanács megsértette

a 40/94 rendelet 4. cikkét, melynek értelmében a megjelölésnek lehetővé kell tennie a piacon található áruk és szolgáltatások megkülönböztetését, és a 7. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontját, amelyek tiltják az említett rendelet 4. cikkében előírt követelményeknek meg nem felelő megjelölések, megkülönböztetésre nem alkalmas védjegyek lajstromozását, valamint az olyan védjegyek lajstromozását, amelyek kizárólag az érintett áru vagy szolgáltatás jellemzőinek feltüntetésére alkalmas jelekből állnak.

31 A felperes szerint továbbá a bejelentett védjegy a közrendbe ütközik, mivel korlátozza a felperest nagybátyja művére vonatkozóan őt megillető szerzői jogok gyakorlását, ennélfogva annak lajstromozása a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének f) pontjába ütközik.

32 Az OHIM szerint e jogalapok elfogadhatatlanok, mivel azokra a felperes sem a felszólalási osztály, sem a fellebbezési tanács előtt nem hivatkozott. Az OHIM szerint az említett jogalapokat ezért, mint elfogadhatatlanokat, el kell utasítani.

33 A beavatkozó azt állítja, hogy a José Padilla név megfelel az áruk és szolgáltatások megkülönböztetésére vonatkozó minden feltételnek, és nem tekinthető általános megnevezésnek.

34 Emellett a beavatkozó úgy véli, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása nem ütközik a közrendbe, és pontosítja, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének f) pontja nem alkalmazandó a felszólalási eljárásban, ráadásul abban nem is hivatkoztak erre.

A Törvényszék álláspontja

35 A második és a harmadik jogalapra vonatkozóan emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 42. cikke (1) bekezdésének szövegezéséből, valamint az említett rendelet 42. és 43. cikkének (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikke) rendszeréből kitűnik, hogy az ugyanezen rendelet 7. cikkében szereplő feltétlen kizáró okokat a felszólalási eljárásban nem kell vizsgálni. Azon okok ugyanis, amelyeken a felszólalás alapulhat, és amelyek a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésében szerepelnek, kizárólag viszonylagos kizáró okok, amelyeket ugyanezen rendelet 8. cikke felsorol. Másfelől a lajstromozási eljárás több szakaszból áll, amelyek a következőképpen foglalhatók össze. Először is a vizsgálati szakaszban az OHIM a 40/94 rendelet 38. cikke (1) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 39. cikkének (1) bekezdése) megfelelően hivatalból megvizsgálja, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása valamely feltétlen kizáró okba ütközik-e, és amennyiben nem ez a helyzet, a védjegybejelentést ugyanezen rendelet 38. cikke (1) bekezdésének és 40. cikke (1) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 39. cikkének (1) bekezdése) megfelelően meghirdeti. Ezt követően, ha a védjegybejelentés meghirdetésétől számított három hónapon belül, a 40/94 rendelet 42. cikke (1) bekezdésének megfelelően felszólalást nyújtanak be, az OHIM a felszólalási eljárásban az említett rendelet 74. cikke (1) bekezdése utolsó fordulatának (jelenleg 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése) megfelelően megvizsgálja a felszólaló által felhozott viszonylagos kizáró okokat (lásd ebben az értelemben a Törvényszék fent hivatkozott NU-TRIDE ügyben hozott ítéletének 72. pontját és a T-186/02. sz., BMI Bertollo kontra OHIM – Diesel [DIESELIT] ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1887. o.] 71. pontját).

36 Rá kell mutatni arra is, hogy bár a 40/94 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 40. cikkének (1) bekezdése) lehetővé teszi harmadik személyek számára, hogy észrevételt nyújtsanak be az OHIM-hoz többek között a feltétlen kizáró okokra vonatkozóan, ettől még az iratokból nem derül ki, hogy a felperes a jelen esetben az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének f) pontjára vonatkozó észrevételt nyújtott be az OHIM-hoz. Ráadásul, még ha így volna is, az ilyen észrevétel hatása arra korlátozódna, hogy az OHIM megfontolja a vizsgálati szakasz esetleges újbóli megnyitását annak ellenőrzése érdekében, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása

a felperes által felhozott feltétlen kizáró okba ütközik-e. Ebből következik, hogy az OHIM-nak nem a felszólalási eljárásban kell figyelembe vennie a harmadik személyek által a 40/94 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének megfelelően benyújtott észrevételeket, és ugyanez a helyzet akkor is, ha ilyen észrevételeket az OHIM elé terjesztenek (a fent hivatkozott NU-TRIDE ügyben hozott ítélet 73. pontja).

37 Ennélfogva sem a 40/94 rendelet 4. cikke, sem 7. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, sem a 7. cikk (1) bekezdésének f) pontja nem szerepel azon rendelkezések között, amelyekre tekintettel a megtámadott határozat jogszerűségét vizsgálni kell.

38 A fentiek alapján a második és a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 8. cikke (1) és (5) bekezdésének megsértésére vonatkozó negyedik jogalapról

A felek érvei

39 A felperes azt állítja, hogy a José Padilla név korábbi közismert védjegy, amelynek ő a jogosultja, következésképpen őt védelem illeti meg, amelynek alapján a JOSE PADILLA szómegjelölés közösségi védjegyként való lajstromozását meg kell tagadni.

40 Emellett a felperes felrója a fellebbezési tanácsnak, hogy tévesen állapították meg a benyújtott iratokról, hogy azok igazolják az elhunyt zeneszerző tekintélyét, hírnevét és ismertségét, azonban semmiféleképpen nem bizonyítják „a korábbi védjegy közismert jellegét"; hogy figyelmen kívül hagyták azokat a bizonyítékokat, amelyeket az eladások mértékét, a korábbi védjegy használatának időtartamát, mértékét és földrajzi kiterjedését illetően előterjesztett, és pergazdaságossági okból nem elemezte részletesen az összes elé tárt iratot annak ellenére, hogy azok alkalmasak a korábbi védjegy közismertségének bizonyítására.

41 Végezetül a felperes azzal érvel, hogy teljes azonosság áll fenn a bejelentett védjegy és a korábbi közismert védjegy között, amelyet a művek létrehozása óta folyamatosan használnak a kereskedelmi forgalomban, mind nemzeti, mind nemzetközi téren, ami teljes zavart okozhat.

42 Az OHIM szerint a felperes összetéveszti a zeneszerző közismertségét, amely nem vitatott, és nevének védjegyként való használatát.

43 Az OHIM szerint, feltéve hogy úgy lehet tekinteni a zeneszerző zenéjének a rádióban, televízióban vagy filmszínházban történő sugárzását, mint amely a védjegy használata részének minősül, a zeneszám címe vagy a zeneszám előadójának neve fog a védjegyhez kapcsolódni. Az OHIM azt állítja, hogy a közönség csak kivételes esetben kapcsol össze valamely dallamot annak zeneszerzőjével, ahogyan azt bizonyos interneten végzett kutatások mutatják. Az OHIM szerint tehát a felperes nem bizonyította José Padilla nevének védjegyként való használatát a kereskedelemben.

44 Másfelől az OHIM elismeri, hogy a felperes által benyújtott iratok kimerítő vizsgálatának pergazdasági okokkal magyarázott hiányára vonatkozó megfogalmazás ügyetlen és némileg zavaros, azonban e megfogalmazás nem ellentmondásos, és nem hiányzik belőle az indokolás, mivel ezen iratokat világosan meghatározott tényezőkre tekintettel értékelték, mint amilyen a védjegy piaci részesedése, a védjegy használatának gyakorisága, földrajzi kiterjedése és tartama, valamint a vállalkozás által a védjegy

reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentősége. Mivel a felperes nem nyújtott be semmiféle olyan iratot, amely az említett tényezőkre vonatkozó adatot tartalmazott volna, az OHIM úgy véli, hogy a José Padilla név védjegyként való használata nem nyert bizonyítást. Közelebbről sem a az említett névnek filmek stáblistáján való szereplése, sem a CD-borítók (kompaktlemez-borítók), sem a zenejegyzékek (cue-sheets), sem a zeneszerző képmásával kiadott bélyeg, sem a múzeum létrehozása, sem az elhunyt zeneszerző életművének az Egyesült Nemzetek Szervezetének Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete (Unesco) általi univerzális értékké nyilvánítása nem bizonyítja a José Padilla név védjegyként való használatát. Következésképpen az OHIM szerint a felperes e nevet kizárólag „intézményesítve használta", nem pedig kereskedelmi céllal.

45 Végezetül az OHIM azzal érvel, hogy a José Padilla nevet kizárólag a zenei művek szerzőjének azonosítására használták, nem pedig a szóban forgó áruk és szolgáltatások kereskedelmi eredetének megkülönböztetése céljából. Következésképpen az említett zeneszerző ismertségéből nem lehet levezetni, hogy a zeneszerző nevét mint közismert védjegyet használták volna. Az ilyen használatot a felperes által benyújtott egyetlen bizonyíték sem támasztja alá.

46 A beavatkozó rámutat, hogy a felperes nem bizonyította lajstromozott védjegy fennállását, amelynek jogosultja volna, vagy valamely korábbi közismert védjegy fennállását.

A. Törvényszék álláspontja

47 A 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére vonatkozó kifogást illetően, amelyben a felperes a JOSE PADILLA korábbi védjegy e rendelkezés értelmében vett jó hírnevét kívánta felhozni, emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke

(5) bekezdésének megfogalmazásából következik, amely a „korábbi közösségi védjegy" kifejezést használja, hogy ez a rendelkezés az e rendelet 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi védjegyekre csak abban az esetben vonatkozik, ha azokat lajstromozták (a Törvényszék T-150/04. sz., Mülhens kontra OHIM – Minoronzoni [TOSCA BLU] ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-2353. o.] 55. pontját, lásd ugyancsak ebben az értelemben és analógia útján a Bíróság C-375/97. sz. General Motors ügyben 1999. szeptember 14-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-5421. o.] 23. pontját és a C-408/01. sz., Adidas-Salomon és Adidas Benelux ügyben 2003. október 23-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-12537. o.] 22. pontját).

48 Ebből következően, ellentétben a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, amely lehetővé teszi az azonos vagy hasonló áruk és szolgáltatások tekintetében, hogy a felszólalást olyan megjelölésre alapozzák, amelyre vonatkozóan a lajstromozásnak semmilyen bizonyítékát nem terjesztették elő, de amelyek az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-i, felülvizsgált és módosított Párizsi Egyezmény (a továbbiakban: Párizsi Egyezmény) 6a. cikke értelmében közismertek, a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése az egymáshoz nem hasonló áruk és szolgáltatások tekintetében csak azokat a Párizsi Egyezmény 6a. cikke értelmében közismert védjegyeket oltalmazza, amelyek esetében a lajstromozást bizonyították (a fent hivatkozott TOSCA BLU ügyben hozott ítélet 56. pontja).

49 A jelen esetben azonban a felperes által hivatkozott JOSE PADILLA korábbi védjegy lajstromozását nem bizonyították. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a jelen keresetben a felperes nem hivatkozik korábbi lajstromozott nemzeti védjegyek fennállására, amelyekre az OHIM előtt hivatkozott (lásd a fenti 6. pontban), hanem csupán azt állítja, hogy a JOSE PADILLA nem lajstromozott védjegy közismert.

50 Ennélfogva a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére vonatkozó kifogást el kell utasítani.

51 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó kifogást illetően, amely szerint a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a benyújtott iratok nem igazolják a JOSE PADILLA korábbi védjegy közismertségét, emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése c) pontjának megfelelően ugyanezen cikk (1) bekezdése alkalmazásában „korábbi védjegy" többek között az olyan védjegy, amely a Párizsi Egyezmény 6a. cikke értelmében a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban vált a tagállamok bármelyikében közismertté.

52 A Párizsi Egyezmény 6a. cikke értelmében ezen egyezmény részes államai kötelezik magukat arra, hogy – ha ezt az ország jogszabályai megengedik – hivatalból vagy pedig az érdekelt kérelmére megtagadják vagy hatálytalanítják annak a gyári vagy kereskedelmi védjegynek lajstromozását, és használatát is megtiltják, amely összetévesztésre alkalmas másolata, utánzata vagy fordítása olyan védjegynek, amelyről a lajstromozás vagy a használat szerint illetékes ország hatáskörrel bíró hatóságának megítélése szerint ebben az országban köztudomású, hogy az olyan személyt illet, aki ebben az egyezményben foglalt kedvezményekre jogosult, és hogy azt azonos vagy hasonló áruk megjelölésére alkalmazzák.

53 A felperes feladata tehát annak bizonyítása, hogy a bejelentett védjegy bejelentésekor a hivatkozott JOSE PADILLA korábbi védjegy valamely tagállamban közismert volt, és ott a védjegybejelentésben megjelölt árukhoz hasonló vagy azokkal azonos áruk megjelölésére alkalmazták.

54 Márpedig a jelen esetben a felperes nem adott elő olyan bizonyítékot, amely a José Padilla név védjegyként való használatára vonatkozó információt tartalmazott volna. Bár a felperes által benyújtott iratok beszámolnak a José Padilla mint zeneszerző által szerzett zene sikeréről, valamint a közismertségéről és jó hírnevéről, ez nem változtat azon, hogy itt az elhunyt zeneszerző zenei művének művészeti jellegére vonatkozó tájékoztatásról van szó, nem pedig a José Padilla nevével fémjelzett áruk és

szolgáltatások – többek között filmek, DVD-k (Digital Versatile Disc) vagy televízióműsorok – kereskedelmi eredetének jelzéséről.

55 Közelebbről José Padilla művének „jelentős gazdasági vagy kereskedelmi felhasználása", amelyre a felperes hivatkozik, nem teszi lehetővé e név védjegyként való használatának bizonyítását. A felperes azzal érvel, hogy e felhasználás e zeneszerző partitúráinak kiadásából, műveinek hanghordozókon, valamint kép-és hanghordozókon (CD és DVD) való feldolgozásából – ideértve zenéjének eredeti filmzenékbe történő beillesztését –, a José Padilla nevéhez kötődő szövetáruk gyártásából, a neki szentelt múzeumból, és bornak a szóban forgó nevet viselő címkével való felcímkézéséből áll. Márpedig meg kell állapítani, hogy mindezen tevékenység során José Padilla nevének használata nem e termékek kereskedelmi eredetének azonosítására szolgált. Az érintett közönség ugyanis bizonyára nem azt gondolta, hogy a CD-ket, DVD-ket, szövetárut és bort José Padilla vagy az e nevet viselő vállalkozás készítette, hanem hogy a José Padilla műveit tartalmazó CD-kről és DVD-kről van szó, és a nevét vagy képmását viselő szövetáru és bor neki kíván emléket állítani. Másfelől rá kell mutatni, hogy a felperes semmiféle olyan bizonyítékkal nem szolgált, amely az állítólag közismert JOSE PADILLA védjegy piaci részesedését, használatának gyakoriságát és földrajzi kiterjedését, valamint a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentőségét támasztaná alá.

56 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyította a José Padilla név védjegyként való használatát, és a fellebbezési tanács a felszólalási osztály indokolását a megtámadott határozat 16. pontjában átvéve helyesen következtethetett arra, hogy a benyújtott iratok kizárólag az elhunyt zeneszerző közismertségét és nevének zeneművek szerzőjeként történő azonosítására való használatát bizonyítják, nem pedig e név védjegyként való használatát.

57 A felperes azon kifogását illetően, amely szerint a fellebbezési tanács „pergazdasági okból" nem vizsgálta meg az összes benyújtott iratot, a megtámadott határozatnak 7. pontjából – amely összefoglalja a felszólalási osztály azon érveit, melyeket a fellebbezési tanács a magáévá tett – kitűnik, hogy ez utóbbi a felperes által benyújtott összes iratot értékelte mielőtt helyesen arra a következtetésre jutott volna, hogy ezen iratok nem a José Padilla név védjegyként való használatára vonatkoznak, ezért irrelevánsak. Az OHIM-nak tehát nem róható fel, hogy ne vette volna megfelelően figyelembe a felperes által benyújtott bizonyítékokat.

58 A fentiek alapján a negyedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére vonatkozó ötödik jogalapról

A felek érvei

59 A felperes azzal érvel, hogy a José Padilla nevet a kereskedelmi forgalomban használják, mivel a zeneművek felhasználása gazdasági tevékenységnek minősül. A jelen esetben e tevékenység nem tisztán helyi, hanem nemzetközi jelentőségű. A felperes továbbá úgy véli, hogy a spanyol és az uniós jog szerint a szerzői jogok korlátozhatják a védjegyhasználatot.

60 Az OHIM azt állítja, hogy a névhez fűződő jog nem minősül a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében szereplő korábbi jogosultságnak, és csupán a lajstromozott védjegy törlése iránti kérelem alapjául szolgálhat, felszólalás alapjául nem. Másfelől a felperes állításától eltérően a spanyol jog nem ismeri el a nem lajstromozott védjegyet.

61 Emellett az OHIM úgy véli, hogy a Ley de marcas (spanyol védjegytörvény) 9. §-a (1) bekezdésének – amely megtiltja valamely polgári név viselőjének, hogy azt védjegyként használja, amennyiben e név azonos valamely közismert személy nevével – felperes általi értelmezése nehezen egyeztethető össze azzal a ténnyel, hogy a JOSE PADILLA spanyol szóvédjegy jogosultjaként 2000. július 1-jén a 9. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, 2 272 097. szám alatt a beavatkozót jegyezték be.

62 A beavatkozó hangsúlyozza, hogy a felperes nem bizonyította a José Padilla név megkülönböztető képességét, ugyanis e nevet a zeneművek szerzőjének azonosítására használták, nem pedig védjegyként.

A Törvényszék álláspontja

63 Először is a névhez fűződő jogot megillető védelemről olyan esetben, amikor a nevet a kereskedelmi forgalomban megjelölésként használják, és a név nem csupán helyi jelentőségű, rá kell mutatni, hogy ahogyan azt a felperes helyesen hangsúlyozta, a José Padilla nem az ő neve, így őt e névhez fűződő jog nem illeti meg. Ennélfogva a felperes e védelemre nem hivatkozhat.

64 Ebből következik, hogy mivel a felperes a névhez fűződő jog alapján a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére kívánt hivatkozni, az ötödik jogalapot el kell utasítani.

65 Azon védelmet illetően, amelyet a nagybátyja művén fennálló, őt megillető szerzői jogokkal kapcsolatban kellene elismerni, meg kell állapítani, hogy szerzői jog nem minősülhet a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „kereskedelmi forgalomban használt megjelölésnek". Az említett rendelet 52. cikkének (jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke) rendszeréből ugyanis kitűnik, hogy a szerzői jog nem ilyen megjelölés. E rendelkezés (1) bekezdésének c) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének c) pontja) előírja, hogy a közösségi védjegyet törölni kell a 8. cikk (4) bekezdésében említett korábbi jog alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek. Ugyanezen cikk (2) bekezdésének c) pontja (jelenleg az 53. cikk (2) bekezdésének c) pontja) kimondja, hogy a közösségi védjegyet törölni kell továbbá akkor is, ha annak használata valamely „másik" korábbi jog alapján megtiltható, többek között a szerzői jog alapján. Ebből következik, hogy a szerzői jog nem része a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében szereplő korábbi jogoknak.

66 Végezetül, ami a José Padilla névnek az e nevet viselő textíliák és bor felperes általi értékesítése során való használatát illeti, az e gazdasági tevékenység valódiságát és jelentőségét igazoló mindennemű bizonyíték hiánya a fenti 55. pontban már megállapításra került.

67 Ennélfogva a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére vonatkozó érvet el kell utasítani.

68 Ezen túlmenően ugyancsak el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a nemzeti jog és az uniós jog alapján az őt megillető jogosultságok korlátot jelentenek az újabb védjegy használatára nézve.

69 Egyrészt a felperes nem bizonyította, hogy a spanyol jog lehetővé teszi a szerzői jogok jogosultja számára, hogy megtiltsa a későbbi védjegy használatát. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének alkalmazásában a fellebbezési tanács feladata, hogy tekintetbe vegye úgy az e rendelkezés által hivatkozott irányadó tagállami jogszabályokat, mint az érintett tagállam bírósági ítéleteit (lásd a Törvényszék T-114/07. és T-115/07. sz., Last Minute Network kontra OHIM – Last Minute Tour [LAST MINUTE TOUR] egyesített ügyekben 2009. június 11-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1919. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; lásd ugyancsak ebben az értelemben a T-318/06–T-321/06. sz., Moreira da Fonseca kontra OHIM – General Óptica [GENERAL OPTICA] egyesített ügyekben 2009. március 24-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-663. o.] 32. és 34. pontját). Márpedig a jelen esetben az iratokból kitűnik, hogy a felperes által a beavatkozót megillető JOSE PADILLA spanyol szóvédjegy törlése iránti kérelem többek között a felperest megillető szerzői jogokon alapult. E keresetet a Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Palma de Mallorca-i elsőfokú bíróság, Spanyolország) 523/2002. számú, 2004. október 29-i ítéletével elutasította, amely ítélet jogerőre emelkedett.

70 Másrészt, ami az uniós jogot illeti, a jelen esetben elegendő rámutatni, hogy a felszólalási eljárásban valamely közösségi védjegy lajstromozásával szemben nem lehet a szerzői jogokra hivatkozni, ahogyan az a fenti 65. pontban szerepel.

71 Ebből következik, hogy a felperest José Padilla életművére nézve megillető szerzői jogokra nem lehet a bejelentett közösségi védjegy lajstromozásával szemben hivatkozni, sem a spanyol jog, sem a közösségi jog alapján.

72 Az ötödik jogalapot tehát el kell utasítani.

73 Ennek következtében a kereset egészét el kell utasítani, anélkül hogy nyilatkozni kellene a felperes második kereseti kérelméről, mivel az arra irányul, hogy a Törvényszék tagadja meg a bejelentett védjegy lajstromozását a 9., a 25. és a 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A költségekről

74 A Törvényszék eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) **Eugenia Montero Padilla viseli a saját költségeit, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és José María Padilla Requena költségeit.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. június 22-i nyilvános ülésen.

Aláírások